

Súd: Okresný súd Kežmarok
Spisová značka: OT/49/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8414000187
Dátum vydania rozhodnutia: 27. 11. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Iveta Jenčová
ECLI: ECLI:SK:OSKK:2014:8414000187.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Kežmarok samosudcom JUDr. Ivetou Jenčovou na hlavnom pojednávaní konanom dňa 27. novembra 2014 v trestnej veci proti obžalovanému N. T. pre prečin ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 ods. 1 Trestného zákona, takto

rozhodol:

Obžalovaný

N. T., nar. X. X. XXXX v Kežmarku, trvale bytom D. Y.
firme T. N. - C. N.

Č.. XX, zamestnaný vo

uznáva sa za vinného, že

dňa 8.9.2014 o 6.50 hod. po predchádzajúcom požití alkoholických nápojov viedol osobné motorové vozidlo zn. Škoda Felícia EVČ: G. XXX S. po štátnej ceste II/542 cez obec Matiašovce smerom na mesto Spišská Stará Ves, kde za obcou Matiašovce odbočil ku firme Kamenárstvo GALICA, kde bol v čase 6.54 hod. policajnou hliadkou zastavený a vyzvaný, aby predložil doklady potrebné na vedenie vozidla a bol podrobený dychovej skúške, pričom elektronickým meračom značky Dräger bola dychovou skúškou nameraná hodnota v čase o 6.56 hod. 0,65 Mg/l (1,35 promile).

t e d a

vykonával v stave vylučujúcom spôsobilosť, ktorý si privodil vplyvom návykovej látky, činnosť, pri ktorej by mohol ohroziť život, alebo zdravie ľudí alebo spôsobiť značnú škodu na majetku

č í m s p á c h a l

prečin ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 ods. 1 Trestného zákona

Z a t o s a o d s u d z u j e

Podľa § 289 ods. 1 Trestného zákona s použitím § 36 písm. l) Trestného zákona, § 38 ods. 2, ods. 3 Trestného zákona na trest odňatia slobody v trvaní 8 (osem) mesiacov.

Podľa § 49 ods. 1 písm. a) Trestného zákona a § 50 ods. 1 Trestného zákona mu súd výkon uloženého trestu podmienene odkladá na skúšobnú dobu trvaní 18 (osemnásť) mesiacov.

Podľa § 61 ods. 1, ods. 2, ods. 3 Trestného zákona mu ukladá trest zákazu činnosti viesť všetky druhy motorových vozidiel v trvaní 8 (osem) rokov.

o d ô v o d n e n i e :

Prokurátor Okresnej prokuratúry Kežmarok podal dňa 8.9.2014 na Okresný súd Kežmarok obžalobu na N. T. pre prečin ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 ods. 1 Trestného zákona.

Dňa 9.9.2014 vydal okresný súd trestný rozkaz pod č. k. OT/49/2014-28, proti ktorému v zákonnej lehote podal obvinený odpor.

Súd vo veci nariadil hlavné pojednávanie. Obžalovaný na hlavnom pojednávaní na výzvu súdu, aby urobil niektoré z vyhlásení uvedené v ustanovení § 257 ods. 1 písm. a) , b), c) Trestného poriadku vypovedal, že sa cíti byť vinným zo skutku, ktorý sa mu kladie za vinu. Následne samosudca vyzval obžalovaného v zmysle § 257 ods. 4 Trestného poriadku, aby odpovedal na otázky obsiahnuté v § 333 ods. 3 písm. c), d), e), f), g) a h) Trestného poriadku. Obžalovaný na všetky otázky odpovedal "áno". Samosudca v zmysle § 257 Trestného poriadku zistil stanovisko prokurátora k vyhláseniam obžalovaného. Prokurátor navrhol prijať vyhlásenie obžalovaného o jeho vine. Súd uznesením v zmysle § 257 ods. 6 Trestného poriadku prijal vyhlásenie obžalovaného a dokazovanie v rozsahu v akom obžalovaný priznal spáchanie skutku nevykonal a v tomto zmysle vyhlásil v súlade s § 257 ods.7 Trestného poriadku uznesenie.

Po oboznámení listinných dôkazov v zmysle ust. § 269 Trestného poriadku prokurátor po zhodnotení vykonaného dokazovania navrhol v záverečnej reči uložiť obžalovanému trest odňatia slobody v polovici zákonom stanovenej trestnej sadzby s odkladom na primeranú skúšobnú dobu a v zmysle § 61 ods. 5 Trestného zákona trest zákazu činnosti viesť všetky druhy motorových vozidiel na doživotie, a to vzhľadom na jeho predchádzajúce odsúdenia v rokoch 2002 a 2003, ktoré tiež súviseli s trestnou činnosťou na úseku dopravy, keď takisto viedol motorové vozidlo pod vplyvom alkoholických nápojov.

Obhajca obžalovaného v záverečnej reči uviedol, že predchádzajúcich skutkov sa obžalovaný dopustil vo veku blízkom veku mladistvých, nebol ani držiteľom vodičského preukazu, podľahol vplyvu kamarátov, keďže ako jediný a najmladší z partie nemal vodičské oprávnenie a pod vplyvom alkoholu boli všetci. Uloženie trestu v zákazu činnosti na doživotie považoval za neprimerane prísne, keďže ide o človeka mladého, riadne zamestnaného, ktorý sa stará o tri deti a odobratie vodičského preukazu na doživotie by mu riadne sťažilo život, pracovné možnosti, ohrozovalo by to preto aj jeho rodinu.

Obžalovaný svoje konanie oľutoval . Uviedol, že po futbalovom zápase si dal tri piva a tri poldeci, myslel, že ráno už nenafúka. Sedemnást' rokov pracuje v kamenárstve Galica v Spišskej Starej Vsi, robia im tam dychové skúšky každý druhý, tretí deň, nikdy nenafúkal. Vodičský preukaz potrebuje pre výkon svojho povolania a kvôli svojim deťom.

Podľa § 289 ods. 1 Trestného zákona kto vykonáva v stave vylučujúcom spôsobilosť, ktorý si privodil vplyvom návykovej látky zamestnanie alebo inú činnosť, pri ktorých by mohol ohroziť život alebo zdravie ľudí alebo spôsobiť značnú škodu na majetku, potrestá sa odňatím slobody až na jeden rok.

Podľa § 61 ods.5 písm. a) Trestného zákona súd uloží trest zákazu činnosti na doživotie, ak odsudzuje páchatel'a za trestný čin ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa § 289, ktorého sa dopustil ako vodič dopravného prostriedku, hoci už bol za taký trestný čin, ktorého sa dopustil ako vodič dopravného prostriedku, dvakrát odsúdený.

Podľa § 438 písm. d) Trestného zákona ustanovenie § 61 ods. 3 a ods. 5 sa vzťahuje aj na osobu, ktorá bola odsúdená za niektorý z trestných činov uvedený v § 61 ods. 3 alebo ods. 5 pred 1. novembrom 2011, ak táto osoba spáchala ďalší trestný čin vedený v § 61 ods. 3 alebo ods. 5 po 1. novembri 2011. Súd však nemusí vziať do úvahy odsúdenie uložené pred 1. novembrom 2011, ak by vzhľadom na mimoriadne okolnosti predchádzajúcich prípadov bolo pre páchatel'a použitie trestnej sadzby trestu zákazu činnosti ustanovenej § 61 ods. 3 alebo ods. 5 neprimerane prísne.

Pri úvahách o druhu trestu a jeho výmery súd vychádzal z ustanovení § 34 ods. 1 a ods. 4 Trestného zákona. Podľa odseku 1 trest má zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchatelom tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti a vytvorí podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život a súčasne iných odradí od páchania trestných činov; trest zároveň vyjadruje morálne odsúdenie páchatela spoločnosťou. Podľa odseku 4 pri určovaní druhu trestu a jeho výmery súd prihliadne najmä na spôsob spáchania činu, jeho následok, zavinenie, pohnútku, priťažujúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti, na osobu páchatela, jeho pomery a možnosť jeho nápravy. Uvedenými zákonnými ustanoveniami sa súd dôsledne riadil a dospel k záveru, že v danom prípade existujú mimoriadne okolnosti, za ktorých súd nemusí vziať do úvahy predchádzajúce odsúdenia a použitie trestnej sadzby trestu zákazu činnosti ustanovenej v § 61 ods. 5 Trestného zákona by bolo pre obžalovaného neprimerane prísne.

Z pripojených spisov Okresného súdu Kežmarok sp. zn. 6T 140/2001 a 1T 292/2003 súd zistil, že obžalovaný bol dva krát odsúdený pre trestný čin ohrozenia pod vplyvom návykovej látky. V prvom prípade bol právoplatne odsúdený rozsudkom právoplatným dňa 23.1.2002 a bol mu uložený úhrnný trest odňatia slobody v trvaní osem mesiacov s podmieňeným odkladom na skúšobnú dobu v trvaní osemnásť mesiacov a bol mu uložený trest zákazu činnosti viesť všetky druhy motorových vozidiel po dobu dvoch rokov. V druhom prípade bol odsúdený rozsudkom právoplatným dňa 27.11.2003 na trest odňatia slobody v trvaní jedného roka s podmieňeným odkladom na skúšobnú dobu v trvaní troch rokov a bol mu uložený trest zákazu činnosti viesť všetky druhy motorových vozidiel na dobu štyri roky. V čase spáchania prvého skutku mal len 19 rokov a nebol držiteľom vodičského oprávnenia. Z odpisu z registra trestov súd zistil, že viac krát odsúdený nebol.

Obžalovaný síce spáchal rovnaký ohrozujúci delikt, za ktorý bol právoplatne odsúdený ešte pred 1. novembrom 2011, súd však prihliadol na spôsob spáchania činu, jeho následok a poľahčujúce okolnosti ako aj na osobu páchatela, a preto mu neuložil doživotný trest zákazu činnosti. Pri rozhodovaní o základnom druhu trestu súd nemal pochybnosť o tom, že obžalovaný sa dopustil prečinu ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 ods. 1 Trestného zákona. V prospech obžalovaného zohľadnil poľahčujúcu okolnosť a síce, že ku skutku sa priznal a čin úprimne oľutoval, priťažujúcu okolnosť súd nezistil. Účelom ukladaného trestu má byť vždy individuálna prevencia, ale trest má plniť aj tzv. generálnu prevenciu vo vzťahu k iným osobám, aby si uvedomili, že za spáchanie trestného činu nasleduje spravodlivé uloženie trestu. Uloženie doživotného trestu zákazu činnosti súd v danom prípade nepovažuje za spravodlivé, ale za neprimerane prísne pre obžalovaného. Vo vzťahu k spravodlivému uloženiu trestu teda súd prihliadol aj na skutočnosť, že dlhú dobu pred spáchaním tohto trestného činu viedol riadny život. Od posledného odsúdenia uplynul časový úsek 11. rokov, počas ktorého sa nedopustil žiadneho protiprávneho konania. Je riadne zamestnaný, už sedemnásť rokov u toho istého zamestnávateľa, stará sa o tri maloleté deti a vodičské oprávnenie potrebuje aj pre výkon svojho povolania, teda aj pre riadnu starostlivosť a zabezpečenie svojej rodiny. S poukazom na uvedené, aj uložený trest odňatia slobody s podmieňeným odkladom na skúšobnú dobu súd považuje za primeraný.

Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti a s poukazom na citované zákonné ustanovenia súd rozhodol tak, ako je uvedené vo výroku tohto rozsudku.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho oznámenia na Krajský súd v Prešove cestou tunajšieho súdu.